

MEDELELSER

Frister i Københavns Byret

Høringer: Tv-overvågning - Unges straffeattester - Udlændingeloven (ægtefællesammenføring)

21. Erstatningsansvarsloven - Tort og godtgørelse, herunder til efterladte
22. Langvarig sagsbehandling - Bedrageri, groft - Beskikkelse - Betinget straf - Sagsomkostninger
23. Våben, skyde- - Betinget straf, delvis
24. Våbenloven - Kokkens urtekniv - Strafbortfald
25. Asyl - Udelukkelsesgrunde i medfør af Flygtningekonventionens art. 1 F a og b
26. Udvisning, betinget - Narkotika - Aids eller HIV
27. Vold - Gentagelse - Ægtefælle - Betinget straf
28. Våben, skyde- - Våbenloven, ikke straffeloven - Betinget straf

LANDSFORENINGEN AF FORSVARSADVOKATER

Nyt fra Københavnerforeningen

Notits om afvikling af fristforlængelsesretsmøder i Københavns Byret

Spørgsmålet om afvikling af fristforlængelsesretsmøder i Københavns Byret er i lyset af den gældende aftale om afvikling af fristerne blevet drøftet mellem repræsentanter fra Københavns Politi, de beskikkede forsvarere i København og Københavns Byret.

Der er enighed om, at der fremover gælder følgende retningslinier:

Hvis ikke forsvareren hører andet fra politiet, er udgangspunktet, at politiet ved fristudløb vil begære fortsat fængsling, og politiet telefaxer, så snart den er udarbejdet, **fristforlængelses-rapporten** til forsvareren. Det bør tilstræbes, at rapporten sendes til forsvareren to dage inden retsmødet. Forsvareren skal endvidere løbende have tilsendt nye politirapporter og andet efterforskningsmateriale.

Forsvareren giver, så vidt det er muligt, senest kl. 10.00 hverdagen før retsmødet politiet meddelelse, hvis arrestanten og forsvareren er indforstået med fristforlængelse og ikke ønsker sig fremstillet i retten. Det angives i meddelelsen, hvor længe, der gives samtykke (op til 4 uger). Hvis der ikke gives samtykke til fristforlængelse, skal forsvareren altid møde til fristforlængelsesretsmødet.

Politiet telefaxer senest kl. 12.00 hverdagen inden retsmødet fristlisten til den sektion i byretten, der har fristerne. (mandage: sektion 2, tirsdage: sektion 3, onsdage: sektion 4 og torsdage sektion: 1). Byrettens Information vil fra sektionen modtage kopi af fristlisten, og forsvarerne kan ved henvendelse hertil få oplyst det forventede tidspunkt for afviklingen af retsmødet vedrørende klienten.

Til retsmødet afsættes der som hidtidig som udgangspunkt 10 minutter. Hvis forsvareren undtagelsesvis finder, at der er behov for længere tid, kan denne over for politiet fremsætte begæring om, at der afsættes op til 20 minutter til retsmødet, hvorefter politiet vil tage hensyn hertil ved udarbejdelsen af fristlisten. Er der behov for et retsmøde af mere end 20 minutters varighed, bør der, med mindre der indgås en udtrykkelig aftale med fristdommeren, rettes henvendelse til retten med henblik på bekræftelse af et særskilt retsmøde.

Er det ved grundlovsforhøret aftalt, at sagen skal søges fremmet som tilståelsessag ved første fristforlængelsesretsmøde, afsættes endvidere 20 minutter til behandling af sagen. Er det ikke aftalt ved grundlovsforhøret, at sagen vil blive søgt fremmet ved første fristforlængelse, må anklagemyndigheden inden fristforlængelsesretsmødet ret-

te henvendelse til dommeren, der skal have fristforlængelserne. Dommeren tager her efter stilling til, om det tidsmæssigt er muligt at søge sagen fremmet som tilståelses-sag ved fristforlængelsen, eller om sagen af politiet må indleveres til retten med henblik på sædvanlig berømmelse af en § 831-sag.

Hvis anklageren eller forsvareren i retten kærer en kendelse til landsretten, kan anklageren og forsvareren, mod aflevering af telefaxnummer til retssekretæren, få kendelsen sendt, når den er underskrevet af dommeren.

Man kan godt møde i en fristforlængelse ved en kollega, der er beneficeret, såfremt klienten er orienteret og har samtykket. Skal der mødes ved en ikke beneficeret, kræver det dommerens tilladelse.

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

Amagertorv 11
3. februar 2011

Vedr.: Sagsnr. 2010-730-1214. Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om tv-overvågning og lov om behandling af personoplysninger (Udvidelse af adgangen til tv-overvågning for kommuner).

Ministeriet har med mail af 11. januar 2011 fremsendt ovennævnte høring og anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 7. februar 2011.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der bemærker, at emnet var genstand for en grundig behandling i Betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning. Bestyrelsen besvarede en høring herom den 1. december 2006, i hvilken bestyrelsen bl.a. bemærkede, at engelske tilstande med hensyn til tv-overvågning ikke er et ideal, men et skræmmebillede. Man fandt således ikke anledning til at anbefale en generel kompetence til at foranstalte tv-overvågning af det offentlige rum.

Samme synspunkt fandt udtryk i foreningens høringssvar af 11. februar 2010, hvor man gjorde opmærksom på, at det – også ud fra Justitsministeriets Forskningsenheds undersøgelse af april 2006 - var udokumenteret, at der skulle være nogen som helst

kriminalpræventiv effekt af tv-overvågning, men måske nok en bedre mulighed for opklaring af visse forbrydelser, og hvor man i øvrigt gjorde opmærksom på, at den foreslåede udvidelse af overvågningsmulighederne var defineret meget uklart.

I det nu foreliggende forslag vil man tillade tv-overvågning af offentlig gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, og som ligger i nær tilknytning til et område, der tv-overvåges i medfør af § 2, stk. 2, dvs. boligområder og arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil. Det vil sige, at man i løbet af få år har bevæget sig ud ad en glidebane med hensyn til tv-overvågning, uden at effekten heraf er dokumenteret.

Bestyrelsen kan således fortsat ikke anbefale det foreslåede.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Politikontoret

Amagertorv 11
14. februar 2011

Vedr.: Sagsnr. 2011-1112-2009. Høring over udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse nr. 218 af 27. marts 2001 om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister (Kriminalregisteret) - ny bestemmelse om notering på unges straffeattester (§ 11 a og § 22, stk. 2 og 3).

Ministeriet har med mail af 28. januar 2011 fremsendt ovennævnte høring og anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 15. februar 2011.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der ikke har bemærkninger til det foreslåede.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere
og Integration
Lovkontoret

St. Strandstræde 21
21. februar 2011

Vedr.: J.nr. 10/27352. Høring over forslag til ændring af udlændingeloven (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.)

Ministeriet har med mail af 3. ds. anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse vedr. ovennævnte høring. Høringsfristen er sat til den 21. ds.

Materialet har været udsendt til bestyrelsen, der har kommentarer både til lovforslagets tilblivelse, indhold og bemærkningerne hertil.

Indledning

Som det fremgår af bemærkningerne side 10, er baggrunden for lovforslaget en aftale truffet den 7. november 2010 med regeringens støtteparti. Aftalen blev til i forbindelse med Finanslovsforhandlingerne, og der var i begyndelsen af november betydelig uklarhed om, hvad der egentlig var aftalt. Da der er tale om en aftale indgået under Finanslovsforhandlingerne, frygter foreningen, at høringsprocessen reelt er uden betydning for den indgåede aftale og dermed udformningen af lovforslaget.

Lovforslaget er blevet markedsført som en modernisering af 24-årsreglen, særligt fordi der ville være nogle få under denne aldersgrænse, der ville få adgang til ægtefællesammenføring, hvis de besad særligt høje kvalifikationskrav, som f. eks. en kandidateksamen fra et top-20 universitet.

Lederen af regeringens støtteparti udtalte til gengæld om aftalen: "Den fuldstændig uuddannede tilhullede kvinde fra Pakistan eller Somalia – eller hvor ved jeg – har ingen mulighed efter det her for at komme til Danmark. Også selv om de indtil nu gældende krav er opfyldt." (Pia Kjærsgaard citeret i Berlingske den 9. november 2011).

Selve lovforslaget, som det nu foreligger, er blevet på 123 sider, hvor man søger at begrunde den aftale, der blev truffet under Finanslovsforhandlingerne. Man kan stille spørgsmålstegn allerede ved indledningen, hvor det anføres: "Den faste og fair udlændingepolitik, som regeringen og Dansk Folkeparti indførte i 2002, har virket efter hensigten. Antallet af familiesammenføringer og meddelte asyl er faldet drastisk,

mens antallet af studerende og arbejdstagere er steget." Det siges i næste afsnit, at "der er blevet skabt råderum til at fokusere på og prioritere integrationen, som har været en succes".

Lovforslaget vil ikke have betydning for bruttoansøgstallet på asylområdet, eftersom udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 (konventionsstatus) eller stk. 2 (beskyttelsesstatus) og er i risiko for forfølgelse i deres hjemland, ikke vil komme til at være omfattet af pointsystemet, eftersom dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Man gentager – nærmest som et mantra – det med den faste og fair udlændingepolitik flere gange i bemærkningerne, ligesom ordet håndfast er strøet rundt om i omtalen af skærpede krav og stramninger.

Lovteksten fsva familiesammenføring

Udlændingeloven er i forvejen temmelig mishandlet, hvor bare den gældende § 9 har 25 stykker, og herefter kommer § 9 a – g. Nu foreslås indsat et stk. 12 i § 9 med 8 underpunkter, hvor man stiller skærpede krav til ægtefællesammenføringen, bl.a. en forhøjelse af det depositum, der skal stilles, der ikke er fornødent sagligt begrundet i prisniveauet, en længere periode, hvor den herboende ikke har modtaget offentlig hjælp, skærpede krav til den herboendes fuldtidsbeskæftigelse og uddannelse, herunder sprogkrav.

Kravene til den, der vil familiesammenføres, skærpes også efter et meget omtalt pointsystem, der indeholder krav til erhvervs erfaring, sproglige kvalifikationer, der begunstiger skandinaver og folk, der taler engelsk, tysk, fransk eller spansk, samt de meget omtalte uddannelser, ikke mindst stk. 15, pkt. 3 f: "120 point for at dokumentere at have færdiggjort en PhD eller en kandidatuddannelse på et universitet eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark eller på et universitet, der er anerkendt som blandt de 20 bedste i verden".

Blandt de mindre pointsummer er under pkt. 4 i samme bestemmelse 10 points for ikke at bosætte sig i et udsat boligområde (dvs. det, som andre betegner som ghettoer) og 10 points for at deltage aktivt i en global humanitær organisation.

Med alle forslagene kommer § 9 op på at rumme 29 stykker.

Umiddelbart kunne man tro, at det kunne være en styrkelse af udlændingenes retskrav, at alt blev reguleret så detaljeret i loven, men overordnet set, er det snarere udtryk for, at man har valgt at foreslå et unødigt detaljeret og uoverskueligt system, som

vil være vanskeligt for potentielle ansøgere at overskue og unødigt tungt at administrere.

Det sender et signal både til udlændinge og herboende om, at udlændinge – bortset fra dem fra top-20 universiteter – ikke er velkomne her. Men at man vil gøre opnåelse af opholdstilladelse så besværlig som mulig.

I bemærkningerne side 74 – 87 forholder man sig til Danmarks internationale forpligtelser. Det har været fremme i debatten, at der intet skulle være til hinder for, at de enkelte stater stiller krav vedr. kvalifikationer mv. til immigranter, og at dette også forekommer i andre lande, som vi gerne vil sammenligne os med. Det særlige i relation til dette forslag er imidlertid, at forslaget ikke generelt drejer sig om immigration, men derimod ægtefællers mulighed for at udøve familieliv, jfr. EMK art. 8. Umiddelbart synes forslaget at være mere restriktivt, end hvad der kendes i andre europæiske lande, hvorfor der består en risiko for, at Danmark kommer på kant ikke alene med art. 8, men også art. 14, der bl.a. omhandler diskrimination som følge af bl.a. sprog, national eller social oprindelse. Det forventes, at andre høringsparter vil udbygge dette synspunkt.

Ulovlig indrejse, skærpet straf

Blandt andre ændringer er også forslag om at skærpe strafferammen for ulovlig indrejse i § 59 b. Det hedder herom i bemærkningerne side 14:

"Regeringen og Dansk Folkeparti er derudover enige om en skærpelse af straffen for overtrædelse af et indrejseforbud.

Regeringen og Dansk Folkeparti finder det helt uacceptabelt, at udlændinge forsøger at indrejse i Danmark i strid med et indrejseforbud. Dette gælder særligt i gentagelsestilfælde.

Aftalepartnerne er derfor enige om, at gentagelse gøres til en skærpende omstændighed, og at strafferammen forhøjes fra fængsel i 2 år til fængsel i 3 år."

Hvis lovforslaget var tilblevet på normal måde – og ikke under Finanslovsforhandlingerne - ville det have været nærliggende, at man havde undersøgt virkningen af den seneste skærpelse af straffniveauet, inden man på ny skærpede strafferammen. Foreningen finder i øvrigt anledning til at advare mod, at man i bemærkningerne giver så præcise anvisninger til domstolene som sket med hensyn til det konkrete straffniveau. Foreningen tilføjer, at det heller ikke er undersøgt, hvorledes den foreslåede skærpelse vil påvirke Kriminalforsorgen, der pt. lider under stærk overbelægning.

Foreningen kan i det hele ikke anbefale forslaget.

På foreningens vegne
Henrik Stagetorn

Landsforeningens Meddelelse 21/2011

Erstatningsansvarsloven - Tort og godtgørelse, herunder til efterladte

Erstatningsansvarslovens § 26 og § 26 a

Oversigtsartikel i lighed med tidligere artikler i Lf. Medd 39/2008, 10/2009 og 7/2010

Artiklen omfatter:

1. Sædelighedssager
2. Manddrab, vold og personskade
3. Andet
4. Pårørende

Under hvert afsnit først de trykte afgørelser, TfK og UfR, herefter enkelte sager fra Landsforeningens Meddelelser.

1) Sædelighedssager

1.1) TfK:

2010.59 V. 10.000 kr.

Blufærdighedskrænkelser ved at have barberet den i 1996 fødte F's kønsbehåring og have kysset hende på underlivet. T boede sammen med F's mor. Landsretten nedsatte straffen fra 4 til 3 mdr. ubetinget og erstatningen fra 15.000 kr.

2010.100 Ø. 20.000 kr.

Anden kønslig omgængelse og blufærdighedskrænkelser af F født 1997, som han tillige blottede sig for. Desuden dømt for socialbedrageri, hæleri og narko. Landsretten nedsatte straffen fra 1 år og 9 mdr. til 1 år og 3 mdr., men stadfæstede torterstatningen.

2010.229 Ø. 100.000 kr.

Over en periode fra 2003-2007 anden kønslig omgang, herunder analt samleje med et plejebarn, en dreng f. 1997. § 225, jfr. § 222, stk. 2 og § 223, stk. 1. Derudover downloaded 78 utugtige billeder. Landsretten stadfæstede 3 ½ års fængsel og torterstatningen, og også, at der ikke var givet pålæg vedr. unge i boligen, men nok retten til erhvervsmæssigt eller ved fritidsaktiviteter at beskæftige sig med unge.

2010.275 Ø. 50.000 kr.

Anden kønslig omgængelse med dreng født 1996 i perioden 2008-2009, forholdet henført under § 222, stk. 3 fra 19.06.2008. Trusler mod drengen § 260 om offentliggørelse og trusler mod drengen og hans familie om at brænde huset af og slå familien ihjel. To gange tidligere straffet for vold. Byretten fængsel i 2 år skærpet i landsretten til 2½ år. (Dissens af 3 dommere for 3 år). Stadfæstelse af afgørelsen vedr. tort.

2010.406 Ø. 8.000 kr.

Blufærdighedskrænkelser af 12-årig pige, der blev befølt i skridtet og på brysterne uden på tøjet. Godtgørelsen efter påstand. Landsretten gjorde 14 dages fængsel betinget under hensyn til langvarig sagsbehandling.

2010.415 V. 10.000 kr.

Anden kønslig omgængelse med dreng på 15 år, der ikke var alderssvarende. Landsretten nedsatte under dissens straffen fra 60 til 40 dage. Godtgørelsen stadfæstet.

2010.454 V. 20.000 kr.

Tilsneget sig samleje med beruset/sovende kvinde, § 218. Landsretten skærper straffen fra 3 til 4 mdr. Godtgørelsen stadfæstet.

2010.462 V. 50.000 kr.

Kontaktvoldtægt i kælderrum efter at have mødt 16-årig pige til fest. Ikke egl. vold. Fængsel på 1 år og 3 mdr. og godtgørelsen stadfæstet.

2010.375 Ø. 15.000 kr. + 20.000 kr.

Suttet på lem, pigerne f. 1997 og 1994. 6 mdr.s fængsel. Byretten 2 x 10.000. Landsretten 15.000 efter påstand til pigen fra 1997 og 20.000 til pigen fra 1994. Forholdet henført under § 222, stk. 3. Ikke rettighedsfrakendelse.

2010.563 Ø. 30.000 kr.

Fotograf og knapt 15-årig pige, 2 samlejer og en anden kønslig omgængelse, efterfølgende trusler efter § 123. Straffen skærpet fra 5 til 10 mdr. på grund af aldersforskellen, tilliden og afhængighedsforholdet, jfr. § 222, stk. 3. Der var begæret 100.000, landsretten stadfæstede torterstatningen.

2010.583 V. 80.000 kr.

Voldtægt, anden kønslig omgængelse og § 222, stk. 3, jfr. stk. 1, ved ca. ½ år i 2008 at have skaffet sig samleje med pige født i 1995, der ikke var alderssvarende og havde lært T at kende som ven af familien. Landsretten forhøjede straffen fra 4½ til 5½ år og stadfæstede erstatningen.

2010.623 Ø. 15.000 kr.

Samleje og forsøg herpå samt anden kønslig omgængelse med 14-årig pige, ikke henført under § 222, stk. 3, i landsretten, der imidlertid stadfæstede straffen på 9 mdr.s fængsel og tiltrådte godtgørelsen.

2010.649 V. 65.000 kr.

Se nedenfor U 2010.2819 V

2010.694 Ø. 10.000 kr.

Blufærdighedskrænkelser over for datter, mens hun var mellem 12-14 år. Landsretten nedsatte straffen fra 6 til 4 mdr.s fængsel og nedsatte også under henvisning til praksis byrettens godtgørelse fra 15.000.

2010.834 V. 10.000 kr.

Blufærdighedskrænkelser over for steddatter i 2007-2008. Bistandsadvokaten havde krævet 25.000. 60 dages ubetinget fængsel.

2010.901 Ø. 15.000 kr.

Gennem længere tid befølinger af piger på 6 og 9 år. Landsretten forhøjede erstatningen fra 10.000 og stadfæstede 60 dages fængsel.

2010.921 Ø. 60.000 kr.

Analt samleje med mentalt retarderet 12-årig dreng. Landsretten stadfæstede 2 ½ år og tortgodtgørelsen. Der var bedt om 75.000.

2010.936 Ø. 5.000 kr.

Lærervikar anden kønslig omgængelse med 16-årig kvindelig elev. Landsretten stadfæstede 3 mdr.s fængsel og tortgodtgørelsen. Der var bedt om 15.000.

2010.1062 Ø. 45.000 kr.

Blufærdighedskrænkelser og anden kønslig omgængelse med 16-årig pige. Landsretten forhøjede straffen fra 7 til 9 mdr. og forhøjede også erstatningen fra 30.000.

1.2) UfR:

2010.1455 Ø. 70.000 kr.

Voldtægt efter at være trængt ind i solkabine, kvælertag og slag mod ansigt og krop samt trusler på livet. Forvaring. Godtgørelsen var efter påstand.

2010.2819 V. 65.000 kr.

Morfar idømt fællesstraf af fængsel i 2 år og 3 mdr. med en tidligere dom fra 2009 for at have tiltvunget sig samleje efter forudgående blufærdighedskrænkelser. Byretten havde frifundet med dissens. Påstanden om godtgørelse var 100.000.

2010.3226 H. 30.000 kr.

To samlejer og to anden kønslig omgængelse samt vidnetrusler mod 14-årig pige. Byretten 5 mdr. og uden citat af § 222, stk. 3 (dissens). Landsretten 10 mdr. og med citat af stk. 3. Højesterets flertal (4-1) stadfæster de 10 mdr., men uden citat af stk. 3, mindretallet ville citere stk. 3 og idømme 1 år og 3 mdr. Der var bedt om 100.000 i torterstatning.

2011.58 Ø. 15.000 kr.

Anden kønslig omgængelse med K, der forvekslede T med sin kæreste. 4 måneders fængsel, begge afgørelser stadfæstet af landsretten.

2011.391 Ø 30.000/8.000 kr.

Afvist fortsat forbrydelse i landsretten, men T dømt for et forhold, hvor han i en længere periode også før strafskærpelserne i 2002 og 2008 havde haft anden kønslig omgængelse og forsøgt samleje med en pige født i 1986 og blufærdighedskrænkelser overfor et barnebarn født 2000, sidstnævnte i perioden 2004-2009. Byretten havde domfældt i videre omfang, idet man statuerede fortsat forbrydelse.

1.3) Lf.Medd.**41/2010 Ø. 20.000 kr. + 15.000 kr.**

Via Facebook kontaktet to piger på hhv 14 og 11 år, som T formåede til at sutte på hans lem. Dømt efter § 222, stk. 3. 6 måneders fængsel stadfæstet af landsretten.

43/2010 Ø. 8.000 kr.

Ansatt i Forsvarskommando, bl.a. krænket mindreårige pigers blufærdighed ved at forsøge at få dem til at klæde sig af eller gå ind på børnepornografiske sider. 2 års fængsel.

2) Manddrab, vold og personskade

2.1) Tfk:**2010.105 Ø. 0 kr.**

Se nedenfor under 3.1. Mor, der under kidnapning af hendes søn fik presset klud med kemikalier mod mund og næse og væltet omkuld, fik ikke torterstatning i landsretten.

2010.598 V. 10.000 kr.

Kvælertag på tidligere samleverske, der kom i akut livsfare. Tidligere i 2003 straffet for § 244 vold. Landsretten stadfæstede straffen med dissens for skærpelse til 1 år og 9 mdr. Tortgodtgørelse efter påstand stadfæstet.

2010.868 V. 0 kr.

Spædbarn udsat for omfattende vold fra sine forældre, men ikke varigt mén. Trods voldens grovhed ikke grundlag for godtgørelse til barnet. Forældrene idømt 1 år og 3 mdr.

2010.847 Ø. 0 kr.

Kvinde havde været udsat for drabsforsøg, idet gm havde skudt mod hende og flere andre. Tillagt erstat. for lægeerkl. og psykologbehandling, men ikke torterstatning, da hun ikke var kommet fysisk til skade ved episoden. Stadfæstet af landsretten, også de 10 års fængsel.

3) Andet**3.1) Tfk:****2010.105 Ø. 40.000 kr.**

5-årig dreng F bortført fra børnehaven, hvorefter de 4 gm forlangte en større løsesum af familien. F var frihedsberøvet 26 timer og udsat for vold omfattet af § 245, bl.a. tape for mund og øjne og lukket ned i en kuffert. Landsretten nedsatte straffen fra 8 år til 6 års fængsel. Landsretten nedsatte torterstatningen til F fra 70.000 kr. F's mor, der i forbindelse med kidnapningen fik presset en klud med kemikalier mod mund og næse, hvorefter hun blev væltet omkuld, hvilket blev henført under § 244, blev ikke tilkendt torterstatning i landsretten.

3.2) UfR:**2010.987 V. 0 kr.**

14-årig pige, der med urette havde været tvangsanbragt på institution i medfør af serviceloven, ikke tilkendt tortgodtgørelse efter EAL § 26, da man ikke antog, at hun havde været udsat for en retsstridig krænkelse.

2010.2448 H. 75.000 kr.

Kvindelig studievært fotograferet topløs på øde strand. Billedet bragt på forsiden af Se & Hør. Ugebladsredaktøren frifundet for fredskrænkelser efter strfl. § 264 d, men studieværten tillagt godtgørelse på 75.000 kr. for retsstridig krænkelse, der var sket for vindings skyld, en forhøjelse i forhold til landsretten, der havde fastsat 50.000.

4) Pårørende**4.1) Tfk:****2010.90 V. 0 kr.**

Ung kvinde omkom ved forsætlig brand i pizzeria, og der skete domfældelse efter § 180, hvor hovedmanden fik 8 år. Der var ikke grundlag for at tilkende den unge piges forældre godtgørelse efter EAL § 26 a.

2010.303 H. 50.000 kr.

Hastighedsovertrædelse, hvorved 6-årig dreng afgik ved døden. 30 dages fængsel og betinget frakendelse af kørekort. Hver af drengens forældre fik 50.000 i godtgørelse.

4.2) UfR:**2010.1034 H. 50.000 kr.**

Uagtsomt manddrab i forbindelse med tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden. 30 dages fængsel og betinget frakendelse. Hver af ofrets forældre tilkendt 50.000 i godtgørelse.

2010.2195 H. 50.000 kr.

Uagtsomt manddrab forvoldt ved, at T faldt i søvn og påkørte bil i modsat kørebane. Fængsel i 4 mdr. (Landsretten havde idømt 10 mdr.) T måtte antages at have udvist grov uagtsomhed, afdødes enke havde befundet sig i den påkørte bil og overværet ægtefællens død og var herved blevet påført en særlig følelsesmæssig belastning.

2011.55 Ø. 100.000 kr.

24-årig datter, der var flyttet hjemmefra som 18-årig, fik godtgørelse som følge af, at hendes moder var blevet dræbt af moderens kæreste, hvorefter denne forsøgte at nedbrænde ejendommen. Datteren var enebarn og havde nær kontakt med afdøde, faderen ukendt. Landsretten citerer forarbejderne og fastslår - som byretten - at der var en særlig tilknytning. T idømt 12 år.

Langvarig sagsbehandling - Bedrageri, groft - Beskikkelse - Betinget straf - Sagsomkostninger

Straffelovens § 56, § 82, § 122, § 144 og § 280

2 direktører blev idømt hver 2 års fængsel for bedrageri i forbindelse med nogle leasingaftaler med en undervisningsinstitution, der led et formuetab på 11,8 mio. kr. De blev tillige dømt for bestikkelse af en ansat på institutionen, primært gennem frokoster mv. Den ansatte blev idømt 8 måneders fængsel. Alle domme blev gjort betinget, da sagen havde haft en tung gang gennem retssystemet.

Retten i Århus, 12. afd. nr. 1898/2009, 7/12 2010

A på 50, B på 54 og C på 44 år, var tiltalt, A og C for grov mandatsvig, subsidiært groft bedrageri, ved som direktører i et firma i perioden 2002 - 2006 at have indgået en flerårig konsulentaftale med en undervisningsinstitution U, i kraft af hvilken de formidlede en leasingaftale om nogle kopimaskiner, som deres firma forinden havde købt og videresolgt til et leasingfirma L med en fortjeneste på 14 mio. kr., hvorved U led et tilsvarende tab.

B var i forhold 2 tiltalt efter straffelovens § 144, ved som chef for IT-afdelingen hos U uberettiget at have modtaget gaver og andre fordele til et samlet beløb af 80.745 kr. i forbindelse med den ovennævnte konsulentaftale.

A og C var tiltalt efter straffelovens § 122 i forhold 3 for at have bestukket B.

Alle nægtede sig skyldige. Dommen er på 29 sider. De udførlige forklaringer refereret i dommen gengives ikke her.

C forklarede bl.a., at han ikke var uenig i, at fortjenesten i forbindelse med videresalg til leasingfirmaet havde været rigtig god, men "det er vel heller ikke forbudt at tjene penge". B var ikke bekendt med, at de indkøbte maskiner blev videresolgt til leasing-selskabet. U var derimod bekendt med gruppens "dobbeltrolle", hvis man kunne kalde det sådan, som maskinleverandør og rådgiver (dommen side 4).

A forklarede bl.a., at han ikke havde haft en udadvendt rolle i forhold til U - det var rent naturligt C. Han havde først set leasingkontrakterne hos sin advokat i forbindelse med straffesagen.

B forklarede bl.a., at A og C's firma skulle bistå med "oprydning" og hjælp og rådgivning, f.eks. med behov for udskiftning/indkøb af maskiner, og i øvrigt holde styr på økonomien. Han var altid gået ud fra, at firmaet havde varetaget U's interesser bedst muligt. Han var ikke klar over, at firmaet havde købt maskinerne for derefter at videresælge disse til leasingfirmaet, endsige at man derved indhøstede en betragtelig avance! (Dommen side 8)

Vedr. forhold 2 og 3 forklarede B bl.a., at han ganske rigtigt i starten havde været inviteret til frokost af firmaet, 1-3-5 gange på et år. Senere steg det til 5 - 10 gange som led i en øget mødeaktivitet.

Anklagemyndigheden havde opgjort det til 50 - 60 frokoster over en 5-årig periode. B bestred tallet størrelsesmæssigt og også ydelserne på en række regninger, såsom tobak, børnemenuer samt dyre rødvine. Han havde modtaget vingaver og et tv samt nogle rejser. De modtagne ydelser havde dog ikke ændret eller påvirket relationerne mellem firmaet og U.

C bekræftede, at det var ham, der havde inviteret B til arbejdsfrokosterne, og normalt ham, der havde attesteret bilagene, dog at A også underskrev efter instruks fra eller aftale med afhørte. Tv'et var ikke en gave fra firmaet, det kom direkte fra den leverandør, der havde solgt maskinerne.

A forklarede, at han kun deltog i ganske få frokoster.

En administrativ chef hos U forklarede bl.a., at revisionen i 2003 havde påpeget nogle forhold, der kunne være en tilsløring af noget underliggende, herunder identiteten af nogle maskiner, der var leasede, den faktiske placering, værdi og det beløb, der skulle betales for dem. Repræsentationsudgifterne som oplyst under sagen udgjorde en klar og markant overskridelse af det rimelige.

Efterforskning i sagen blev påbegyndt efter en anonym meddelelse, hvorefter politiet iværksatte ransagninger hos de involverede. Anklagemyndigheden havde ud fra en gennemgang af leasingkontrakter m.v. beregnet den samlede fortjeneste excl. moms til 11.854.225 kr. i perioden 2002 - 2006. Der var ingen størrelsesmæssige indsigelser mod opgørelsen.

Byretten gjorde først op med, at man, da man sigtede A og C i 2006, ikke havde påberåbt sig straffelovens § 279 - det skete først i forbindelse med den subsidiære tiltale i anklageskriftet af 13/10 2010. Heller ikke det første anklageskrift af 12/4 2010 havde nævnt bedrageri. Hovedforhandlingen blev indledt den 17/11 2010.

"Under disse omstændigheder finder retten ikke, at anklagemyndigheden - som påstået af forsvarerne - har været afskåret fra at påberåbe sig straffelovens § 279 i medfør af reglerne om bindende påtalebegrænsning, idet de tiltalte har haft tid til og mulighed for at indrette deres forsvar herpå."

Byretten fastslog herefter, at det underliggende arrangement havde været holdt skjult for U, som således led et formuetab på 11,8 mio. kr., hvilket var strafbart som bedrageri.

Det var sagen uvedkommende, at firmaet for U "opnåede ikke uvæsentlige besparelser, som var en del af parternes aftalegrundlag, og som gruppen blev betalt for i kraft af rådgivningshonoraret. Det er således heller ikke afgørende for den strafferetlige bedømmelse, om konsulentaftalen var god eller dårlig for fakultetet."

C var den, der hovedsagelig varetog de direkte relationer og således den aktive og udadvendte part. A var vidende om den anvendte fremgangsmåde, videresalgsavancerne og fortielsen heraf over for fakultetet. Begge var ansvarlige for de strafbare dispositioner, der som nævnt var bedrageri og ikke mandatsvig.

Retten lagde til grund, at B i tidsrummet 2002 - 2006 havde modtaget gaver i form af restaurationsbesøg og andre ydelser til en samlet værdi af ikke under 70.000 kr.

Henset til B's hverv fandtes der at være tale om strafbar modtagelse af gaver. Det var uberettiget af A og C at yde de pågældende gaver med henblik på at fastholde konsulentforholdet samt muligheden for fortsat bedrageri.

Vedr. strafudmålingen bemærkede retten:

"Straffen fastsættes for begge de tiltalte A og C til fængsel i 2 år, jf. straffelovens § 286, stk. 2, jf. § 279 og § 122.

Straffen fastsættes for tiltalte B til fængsel i 8 måneder, jf. straffelovens § 144.

Det fremgår at sagskomplekset var færdigefterforsket den 3. november 2008 og indbragtes for retten den 28. april 2009. Af forskellige årsager, som ikke skyldes de tiltalte, blev sagen først behandlet i retten fra den 17. november 2010.

Som følge af det lange hengåede tidsrum siden de strafbare forhold blev begået og da de tiltalte er ustraffede og har gode personlige forhold, findes det rimeligt, at straffene gøres betinget.

Straffen skal derfor ikke fuldbyrdes, hvis de tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2."

Betingelserne omfattede for B 1 års prøvetid og for A og C 2 års prøvetid. De tiltalte skulle kun betale delvise sagsomkostninger (ikke nærmere specificeret i dommen).

Landsforeningens Meddelelse 23/2011

Våben, skyde- - Betinget straf, delvis

Straffelovens § 58 og § 192 a

T på 47 og S på 20 år var bl.a. tiltalt for overtrædelse af § 192 a, idet S i sin lejlighed opbevarede en skarpladt pistol, som han ved sin anholdelse bad T fjerne, hvilket til dels mislykkedes, idet T blev standset udenfor på gaden af politiet.

T blev straffet med fængsel i 1 år, hvoraf 8 måneder blev gjort betinget, mens S, der også havde en række færdselsforseelser og et indbrudstyveri, blev idømt fængsel i 1 år og 3 måneder.

Københavns Byret SS 4-16592/2010, 23/9 2010

Der henvises til ovennævnte referat.

S var i de første 9 forhold tiltalt for en række færdselsforseelser begået i løbet af 5 minutter, idet han bl.a. flere gange kørte over for rødt, kørte i den forkerte vejbane og på cykelstier og fortove m.v.

I forhold 10 var S tiltalt for indbrudstyveri i privat bolig, hvor der blev stjålet computere og smykker.

I forhold 11 a, § 192 a, for forud for anholdelsen den 25/3 2010 i sin lejlighed at have besiddet en 9 mm pistol af mærket Zastava med en skarp patron i kammeret og 5 skarpe patroner i magasinet, som S ved sin anholdelse ringede til T og bad ham bortfjerne fra lejligheden.

T var tiltalt efter samme bestemmelse ved at have besiddet pistolen, idet han tog den fra lejligheden med henblik på at bortfjerne den, hvilket til dels mislykkedes, idet T blev standset af politiet på gaden ud for lejligheden.

S, der ikke var straffet af betydning for sagen, erkendte sig skyldig. T, der var ustraffet, nægtede.

S forklarede bl.a. vedr. forhold 11 a, at han havde fundet pistolen nogle måneder forud i en container.

"Han samlede pistolen op og ville herefter ikke lægge den fra sig igen, da han havde afsat fingeraftryk. Han tog pistolen med hjem, og lagde den i et skab mellem noget tøj på sit værelse. Han vidste ikke, at pistolen var skarpladt, men vidste godt, at der var patroner i kammeret. Han havde haft travlt, og havde derfor ikke haft tid til at skaffe sig af med pistolen. Da han den 25. marts blev anholdt i sin mors bil og sigtet for overtrædelse af våbenloven, troede han at det var på grund af pistolen. Betjentene gav ham lov til at ringe for at få nogen til at hente bilen. Han ringede til sin far og bad ham på arabisk om at hente noget ulovligt, der lå under hans tøj, og bringe det til politistationen. Han troede, at straffen ville blive mindre, hvis han selv sørgede for at få afleveret pistolen til politiet. Han bad også sin far om at hente bilen. Under samtalen sagde han, at det var "noget ulovligt", men husker ikke, om han anvendte ordet "pistol"."

T, der var far til S, hævdede, at han ikke havde hørt sønnen tale om en pistol, men opfattede, at der var noget ulovligt i en bukselomme.

"Anholdte fandt bukserne, hvor der var noget tungt i lommen. Anholdte så ikke, at det var en pistol, men han forestillede sig, at hvis det var noget ulovligt, var det nok en pistol. Anholdte lagde bukserne med pistolen og et par andre bukser i en plasticpose og forlod lejligheden. Da han var kommet ned af trappen, var der tre betjente. De tog posen fra anholdte og viste anholdte pistolen. Anholdte havde haft til hensigt at aflevere pistolen til politiet, men nåede ikke at sige det, inden betjentene tog pistolen. Der gik ca. 1½ minut fra S ringede, indtil politiet var der."

At politiet fandt ud af, at der blev givet besked om fjernelse af ting fra lejligheden, skyldtes, at S's telefon blev aflyttet.

S havde siddet frihedsberøvet siden anholdelsen. T var blevet løsladt efter en måned.

Retten udtalte vedr. forhold 11 b:

"Efter tiltalte T's egen forklaring lægges det til grund, at han vidste, at det som medtiltalte S bad ham fjerne, var noget ulovligt. Det lægges endvidere til grund, at tiltalte tog et par bukser og en tung metalgenstand, som han gik ud fra var en kniv, en pistol eller nogle dokumenter, og lagde tingene i en pose som han medbragte, da han forlod

lejligheden. Retten finder at måtte tilsidesætte tiltaltes forklaring om, at han ville aflevere posen på Bellahøj Politistation, som utroværdig. Retten lægger endvidere til grund, at medtiltalte S under den forudgående telefonsamtale sagde, at det var en pistol, der befandt sig i skabet. Retten finder det herefter udenfor enhver rimelig tvivl bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen."

S fik fængsel i 1 år og 3 måneder. Der blev - henset til straffens længde - ikke udmålt nogen tillægsbøde, men S blev frakendt førerretten betinget.

T fik fængsel i 1 år. Retten bemærkede:

"Retten finder det imidlertid upåkrævet, at hele den idømte straf fuldbyrdes. Fuldbyrelsen af 8 måneder af straffen udsættes derfor i medfør af straffelovens § 58, stk. 1, jr. § 56, stk. 2, som nedenfor bestemt."

- oo0oo -

Vilkårene omfattede 1 års prøvetid med tilsyn.

Redaktøren tilføjer, at den i Lf. Medd. 19/2011 omtalte dom om en ladt pistol viser sig at være anket.

Landsforeningens Meddelelse 24/2011

Våbenloven - Kokkens urtekniv - Strafbortfald

Våbenlovens § 10, straffelovens § 83

Kokken K var i lufthavnen i besiddelse af en enhåndsbetjent foldekniv, der kunne fastlåses i udfoldet position. Retten havde vanskeligheder ved selv at åbne kniven med én hånd og fandt ikke kniven omfattet af våbenbekendtgørelsens § 15, men den kunne fastlåses i udfoldet position og var derfor omfattet af våbenlovens § 4, stk. 1, jfr. § 10, stk. 2.

K havde indchecket ca. 10 kokkeknive i sin bagage, og retten lagde til grund, at det var en forglemmelse, at den omhandlede kniv befandt sig i håndbagagen, hvorfor straffen bortfaldt, men kniven blev konfiskeret.

Københavns Byret SS 1-24951/2010, 4/1 2011

Kokken K var tiltalt for overtrædelse af våbenlovens § 4, stk. 1, jfr. § 10, stk. 2, og våbenbekendtgørelsens § 15, ved i januar 2010 i lufthavnen at have været i besiddelse af en enhandsbetjent foldekniv, der kunne fastlåses i udfoldet position.

Der var påstand om ubetinget fængselsstraf og konfiskation. K påstod frifindelse også for konfiskationen.

Det fremgik bl.a. af K's forklaring, at han skulle til Schweiz for at lave mad og havde indchecket ca. 10 kokkeknive i sin bagage. I sin håndbagage havde han en mindre urtekniv, hvis klinge kunne fastlåses. Det var en fejl, at han var kommet til at anbringe urtekniven i sin håndbagage.

Vedr. kniven var det oplyst i dommen:

"Den omhandlede kniv er forevist rettens medlemmer under hovedforhandlingen.

Med henblik på vurderingen af, hvorvidt der er tale om en enhandsbetjent foldekniv omfattet af våbenbekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 5, har anklageren demonstreret for rettens medlemmer, hvordan man efter hendes opfattelse kan åbne kniven med én hånd.

Tiltalte har vist retten, at han åbner kniven ved at holde kniven i den ene hånd og med den anden trække klingen ud af skæftet, der fungerer som et hylster for klingen.

Rettens medlemmer har haft lejlighed til at forsøge at folde knivens klinge ud ved brug af én hånd."

Rettens begrundelse og afgørelse:

"Vedrørende tiltalen for overtrædelse af våbenbekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 5, jf. § 44, stk. 4:

Efter våbenbekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 5, er det forbudt uden våbentilladelse at erhverve m.v. "enhandsbetjente foldeknive, der er konstrueret således, at klingen i normal stand kan foldes ud ved brug af én hånd".

Efter anklagerens demonstration under hovedforhandlingen og rettens egen undersøgelse af kniven kan retten konstatere, at det er muligt, men særdeles vanskeligt at åbne kniven med én hånd, og retten finder herefter ikke, at den omhandlede kniv kan anses for "konstrueret således, at klingen i normal stand kan foldes ud ved brug af én

hånd". Retten finder således, at kniven ikke kan anses for omfattet af våbenbekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 5, og tiltalte frifindes herefter for denne del af tiltalen.

Vedrørende tiltalen for overtrædelse af våbenlovens § 4, stk. 1, jf. § 10, stk. 2:

Den omhandlede kniv kan fastlåses i udfoldet position, og kniven er således omfattet af forbuddet i våbenlovens § 4, stk. 1, medmindre kniven er båret som led i erhvervsudøvelse mv. eller med et lignende anerkendelsesværdigt formål.

Det lægges til grund, at tiltalte var på vej til Schweiz som led i sit arbejde som kok, og at han i sin indregistrerede bagage medbragte ca. 10 kokkeknive.

Da den omhandlede kniv og de øvrige kokkeknive er medbragt på rejsen af tiltalte som led i dennes erhverv, har tiltalte haft et anerkendelsesværdigt formål med at besidde knivene på sin rejse. Retten finder imidlertid, at det ikke kan anses for et anerkendelsesværdigt formål at opbevare den omhandlede kniv i sin håndbagage efter indregistreringen af kufferten, jf. herved også Østre Landsrets dom gengivet i UfR 2009.82 vedrørende et lignende tilfælde. Retten finder derfor tiltalte skyldig i overtrædelse af våbenlovens § 4, stk. 1.

Under hensyn til knivens art, at tiltalte medbragte denne på en erhvervsmæssigt begrundet rejse, og at det efter tiltaltes forklaring må lægges til grund, at det skyldtes en forglemmelse, at han ikke havde anbragt den omhandlede kniv i sin kuffert sammen med de øvrige knive, finder retten, at der foreligger sådanne formildende omstændigheder ved tiltaltes lovovertrædelse, at den forskyldte straf herfor bør bortfalde, jf. straffelovens § 83, 2. pkt., og endvidere den ovenfor omtalte dom i UfR 2009.82 Ø.

Da foldekniven har været anvendt ved en strafbar handling, tages påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1."

- oo0oo -

Den ovenfor citerede dom, der er forud for ændringen pr. 1/7 2008, drejer sig om en filmfotograf, der ved en fejl havde lagt en erhvervsmæssigt begrundet kniv i håndbagagen og også fik strafbortfald.

Landsforeningens Meddelelse 25/2011

Asyl - Udelukkelsesgrunde i medfør af Flygtningekonventionens art. 1 F a og b

Udlændingelovens § 7 og § 10

I den seneste oversigt Lf.Medd. 15/2011 er omtalt 6 sager. Det lokker jo som regel yderligere afgørelser frem. Iransk statsborger havde under en demonstration slået et medlem M af specialstyrkerne med en metalknippel efter at have set M overfalde en ung pige. Hverken omfattet af Flygtningekonventionens udelukkelsesgrunde eller afskåret fra at få asyl efter udlændingelovens § 10.

7) Flygtningenævnet 2011, § 7, stk. 1 - Anvendelse af art. 1 F b forkastet

Iraneren I, der var etnisk kurder, deltog bl.a. i en demonstration mod regimet i 2009, hvor han slog et medlem af specialstyrkerne med sin metalknippel 5-6 gange efter at have set det pågældende medlem overfalde en ung pige under demonstrationen. Herefter måtte han holde sig skjult indtil udrejsen nogle måneder senere.

Flygtningenævnet lagde forklaringen til grund og fandt, at I ved en tilbagevenden ville være i reel risiko for forfølgelse efter § 7, stk. 1. Nævnet lagde således også til grund, at ansøger var medlem af en organisation B, og at han havde klaget til sine overordnede over kollegers hårdhændede behandling af borgerne.

Om udelukkelsesgrundene anførte nævnet:

"At ansøgeren har slået et medlem af specialstyrkerne med en metalknippel, som anført, findes under de beskrevne omstændigheder ikke at være en så alvorlig ikke-politisk forbrydelse, at ansøgeren i medfør af Flygtningekonventionens artikel A f (b) er afskåret fra at få opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1. Ansøgeren findes under de anførte omstændigheder, herunder kriminalitetens karakter, heller ikke at være afskåret fra at få opholdstilladelse efter udlændingelovens § 10, stk. 2, nr. 2.

Ansøgeren meddeles derfor opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1." (Utrykt kendelse på 18 sider)

Landsforeningens Meddelelse 26/2011

Udvisning, betinget - Narkotika - Aids eller HIV

Udlændingelovens § 24 b og § 26, straffelovens § 191

Tanzanieren T, der var flere gange tidligere straffet for alvorlig narkotikakriminalitet, blev i byretten idømt 7 måneders fængsel og udvist. I landsretten forhøjedes straffen til 9 måneders fængsel, men udvisningen blev gjort betinget efter en samlet vurdering af de oplysninger, der forelå om muligheden for behandling af HIV-infektion i Tanzania, herunder navnlig usikkerheden med hensyn til, om "second line"-behandling var tilgængelig. Sagen også refereret i U 2011.362 Ø.

ØL 3. afd. a.s. S-2071-10, 11/10 2010

Tanzanieren T på 50 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 191, ved forud for april 2010 til ukendte købere at have solgt ikke under 9 g kokain og ved senere i april at have solgt 0,47 g kokain og på bopælen at have været i besiddelse af 23 g kokain og 3 g heroin.

Anklagemyndigheden nedlagde bl.a. påstand om fængselsstraf og udvisning. T erkendte kun besiddelse til eget brug. Han havde ikke solgt narko.

To narkobetjente havde overværet en handel med en kvinde og havde efterfølgende ransaget T's lejlighed.

T havde erklæring fra hospital om, at han led af HIV.

Udlændingesservice oplyste bl.a., at T havde lidt af HIV siden 1990, og at han dagligt fik medicin herfor. Medicinsk behandling var tilgængelig i Tanzania, men adgang til behandling kunne være problematisk i visse områder ude på landet.

T var kommet hertil i 1990. Han var tidligere straffet ved ankedom i 1998 med 3½ års fængsel og udvisning, som blev ophævet samme år. Næste ankedom var fra 2006 på 3 års fængsel, også for narkotika.

Byretten fandt T skyldig efter anklageskriftet og idømte fængsel i 7 måneder, henset til den tidligere kriminalitet.

Påstanden om udvisning blev også fulgt.

"Retten har i vurdering af, om tiltalte skal udvises lagt vægt på, at der i dag er gode behandlingsmuligheder i Tanzania for personer med HIV, og at denne behandling er gratis. Udvisningen af tiltalte indebærer derfor ikke en risiko for, at tiltalte ikke vil modtage den rette behandling i anledning af sin sygdom."

T ankede til frifindelse for salg og frifindelse for udvisning, subsidiært påstod han formildelse. Landsretten citerer mere udførligt fra den til byretsafgørelsen indhentede udtalelse fra Udlændingesservice.

T havde opholdstilladelse i kraft af ægteskab, men var nu fraskilt. Der var et fællesbarn født i 1991.

Om adgangen til medicinsk behandling var det bl.a. oplyst:

"Medikamenterne klassificeres typisk som "first line" og "second line". Dr. K nævner et eksempel på en "first line" behandling bestående af: 1. TRIOMUNE samt 2. Efavirenz + COMBIVIR. Eksemplet på "second line" behandling består af: 1. KALETRA, 2. Zidanovin og 3. Abatavir.

Behandlingen overvåges nøje af myndighederne med henblik på at undgå, at patienten udvikler resistens over for medicinen. Den pågældende patient vil derfor blive undersøgt af en læge, som vil afgøre den rette behandling.

2. Angående adgang til behandlingen:

Dr. K oplyser i sin besvarelse, at der i Tanzania ikke er nogen problemer i forhold til adgangen til behandling for HIV/AIDS eller Tuberkulose. Alle berettigede patienter har adgang til behandling. Hvornår en patient er berettiget til behandling afhænger af den enkeltes status og tilstand i forhold til sygdommen, herunder den pågældendes CD 4 tal.

Behandlingen tilbydes på statslige såvel som på private sundhedsfaciliteter, hvor "Care and Treatment Clinics (CTC)" er blevet etableret. I begge tilfælde er behandlingen betalt af staten eller donorer og dermed tilgængelig for alle. CTC-centrene leverer omfattende ydelser, herunder rådgivning, screening, ART samt behandling af infektioner som følge af HIV/AIDS.

Dr. K oplyser, at adgangen til behandling kan være problematisk i visse områder ude på landet i Tanzania, som måtte ligge langt fra behandlingsfaciliteterne. Dokumentations- og Projektkontoret skal bemærke, at Ambassaden i deres e-post af 27. maj 2009 gør opmærksom på, at Tanzania er et stort land med en begrænset infrastruktur, og at Dr. K's bemærkninger mht. til leverancerne ude i landet derfor bør tages alvorligt.

3. Angående prisen for behandling:

Dr. K oplyser, at behandlingen er gratis og finansieret af staten og statens partnere (donorer). Der findes dog "fast track" ydelser, hovedsageligt udbudt hos private institutioner, som generelt er dyre."

T's samleverske havde også HIV-infektion.

Hospitalet i Danmark oplyste bl.a. supplerende, at T nu havde AIDS:

"Siden har patienten været i antiretroviral behandling med god kontrol af virus og har aktuelt et højt CD4-tal og fuldt supprimeret virus. Under forløbet på afdelingen har patienten dog haft problemer med udvikling af resistens mod en række antiretrovirale kombinationer.

Der foreligger genotypisk resistensbestemmelse fra 21 06 04, der viser at patienten er moderat eller fuldt resistent overfor de globalt hyppigst anvendte antiretrovirale kombinationer, nemlig nukleosid analoger. Dette vil gøre det kompliceret og måske umuligt at tilbyde antiretroviral behandling i Afrika syd for Sahara, hvor teknologi til bestemmelse af antal virus i blodet, samt evne til at lave resistensbestemmelse, ikke er udbredt.

En afbrydelse af patientens antiretrovirale behandling vil trods det høje CD4-tal forventeligt medføre et hastigt fald til det tidligere lave CD4-tal og dermed en forventet restlevetid på maks. 6-12 måneder i Afrika."

Bevisførelsen vedr. skyldspørgsmålet udelades af referatet.

T's tidligere ægtefælle oplyste, at de efter skilsmissen omkring 2004 flyttede sammen igen kort efter. Hun var som nævnt HIV-smittet.

En afdelingslæge oplyste bl.a., at de lægemidler, T fik, fandtes i Tanzania, men om de var tilgængelige, kunne vidnet ikke sige noget om.

"Der er forskel på, om et middel er godkendt til behandling, og om det er tilgængeligt. Selvom HIV-medicinen er væsentlig billigere i Tanzania end i Danmark, er den dyr i forhold til indtægtsniveauet i Tanzania. Der bruges i landene syd for Sahara store midler på at skaffe "first line" stoffer, men han ved ikke om "second line" midlerne også er tilgængelige. Tanzania er et land med højt infektionstryk."

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig efter anklageskriftet.

Tiltalte er flere gange tidligere straffet for alvorlig narkotikakriminalitet. Henset hertil forhøjes straffen til fængsel i 9 måneder.

Tiltalte er omfattet af udlændingelovens § 22, nr. 4, og der skal efter § 26, stk. 2, foretages en afvejning af den kriminalitet, han har begået, og hans personlige forhold, jf. § 26, stk. 1.

Tiltalte har nu for tredje gang overtrådt straffelovens § 191. Han fik opholdstilladelse i Danmark som 30-årig og har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 15 år. Han er samlevende med sin tidligere ægtefælle, og de har en voksen søn her i landet. En isoleret afvejning af disse forhold kan ikke føre til, at udvisning undlades.

Tiltalte har en HIV-infektion og har udviklet AIDS. Han er i antiretroviral kombinationsbehandling med Viread, Ziagen og Kaletra, idet der er udviklet resistens over for de hyppigst anvendte antiretrovirale kombinationer.

Efter en samlet vurdering af de oplysninger, der foreligger for landsretten om muligheden for behandling af HIV-infektionen i Tanzania, herunder navnlig usikkerheden med hensyn til, om "second line"-behandling, som er den behandling, der er relevant for tiltalte, er tilgængelig, finder landsretten, at hensynet til tiltaltes helbred afgørende taler imod at udvise ham, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. Da der således ikke er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udvise tiltalte, gøres udvisningen som nedenfor bestemt betinget, jf. udlændingelovens § 24 b."

- oo0oo -

Redaktøren henviser til TfK 2010.1048 Ø - Gambiansk hiv-smittet kvinde idømt 8 års fængsel for indsmugling af kokain ad flere gange, i alt 8 kg, men frifundet for udvisning, da den forventede restlevetid for hiv-smittede i Afrika er 6-12 måneder. Dissens fra 2 af de 6 voterende, der ville stadfæste byrettens afgørelse om udvisning.

Landsforeningens Meddelelse 27/2011

Vold - Gentagelse - Ægtefælle - Betinget straf

Straffelovens § 56, § 244 og § 247

T havde nytårsdag slået konen i ansigtet med knyttet hånd. Hans tidligere dom lå tilbage i 2000. Retten tillagde den forløbne tid, og at volden var udøvet i jalousi, mens han og konen var stærkt berusede, og at skaderne var begrænsede, vægt, således at resultatet blev 40 dages betinget fængsel.

Retten i Kolding, nr. 246/2010, 4/3 2010

T på 43 år var tiltalt efter straffelovens § 244, jfr. § 247, stk. 1, ved den 1. januar 2010 kl. 20.08 i lejligheden X at have slået K i ansigtet med knyttet hånd.

Der var påstand om ubetinget straf.

T nægtede sig skyldig. Han forklarede bl.a., at ægtefællerne boede på hver sin adresse (genboer). De blev gift for et år siden - før da var de også genboer. De var nu ved at blive separeret. Han havde ingen erindring om, hvad der skete den pågældende aften. De havde også tilbragt nytårsaften sammen. Samlivet var ophørt nu, men de talte stadig godt sammen som gode naboer.

K bekræftede bl.a., at parret ønskede at blive skilt af økonomiske årsager, og fordi de var uenige om nogle ting. Vidnet havde svært ved at huske, om de gik sammen på værtshus eller mødtes der. Hun fik mellem 10 og 15 øl. De fulgtes til vidnets lejlighed, og her fik de også et par øl.

T's ven kom, og han og T gik ind i T's lejlighed, efter at hun af vennen havde fået et kys. Efter at vennen var gået, kom T tilbage, og nu var han "tosset". Hun husker at være blevet slået i hovedet. T's handlemåde skyldtes nok jalousi. De var fortsat på talefod og besøgte også hinanden.

En lægeattest viste hudafskrabning og hævelse på næsen, som var brækket. Der var hævelse ved øjenlåget og smerter ved skulder og kraveben.

T var af betydning for sagen tidligere straffet med fængsel i 3 måneder ved ankedom af 23. november 2000.

Rettens begrundelse og afgørelse:

"Ved vidnet K's forklaring, politiattesten og de fremlagte fotografier af vidnet finder retten det bevist, at tiltalte er skyldig i vold i overensstemmelse med den rejste tiltale. Straffen fastsættes til fængsel i 40 dage, jf. straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1.

Under hensyn til den tid, der er forløbet efter det senest pådømte voldsforhold, har retten ikke tillagt dette væsentlig betydning for strafudmålingen. Retten har lagt vægt på, at volden er udøvet i jalousi, medens både tiltalte og vidnet var stærkt berusede, at ingen af dem har en helt klar erindring om det passerede, og at følgerne af volden var begrænsede og ikke af varig karakter. Som følge heraf finder retten det forsvarligt at gøre straffen betinget. Straffen skal derfor ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder den betingelse, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 2 år.

Våben, skyde- - Våbenloven, ikke straffeloven - Betinget straf

Våbenlovens § 10, straffelovens § 56

T var tiltalt efter våbenloven for kortvarigt at have besiddet en revolver på sin bopæl, idet han rensede den for A, hvorefter A fik udleveret revolveren. Tidligere straffet for våbenloven og våbenbekendtgørelsen. Betinget fængsel i 60 dage, henset til den kortvarige besiddelse.

Retten på Frederiksberg nr. 1-8894/2010, 15/2 2011

T på 36 år var tiltalt som ovenfor beskrevet. Forholdet var fra medio juni 2010. T erkendte sig skyldig, og anklagemyndigheden påstod fængselsstraf. Forklaringen er ikke gengivet i dommen.

T var tidligere straffet i 2002 for overtrædelse af våbenloven og i 2009 for overtrædelse af våbenbekendtgørelsen.

Straffen blev udmålt til fængsel i 60 dage.

"Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

Straffen fastsættes til fængsel i 60 dage, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1.

Henset til, at tiltalte alene kortvarigt har besiddet revolveren, finder retten det forsvarligt at gøre straffen betinget, jf. straffelovens § 56, stk. 2, på vilkår som nærmere neden for anført.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 60 dage."

Vilkårene omfattede 1 års prøvetid.